

[Gottschalck-Hansen.]

kan tage visse kendsgerninger til efterretning. Bevares, vi har mulighed for accept eller forkastelse, men vi har ikke mulighed for at præge eller ændre lovforslaget.

Man kunne deraf måske drage den slutning, at udvalgsarbejdet mere har været af formel end egentlig reel karakter. Det har imidlertid ikke været tilfældet. Vi har fået en række meget interessante oplysninger, besvarelser af en hel del spørgsmål, som bidrager til at kaste lys over hele problemet. Det er således blevet oplyst over for os, at de to lån er tegnet for de 30 mill. dollars' vedkommende den 15. oktober 1958 og for de 16 mill. dollars' den 1. maj 1958, altså henholdsvis et halvt og et helt år, før lovforslaget er blevet forelagt tinget. Det er endvidere blevet klargjort for os, at i det mindste det sidste lån løber fra juni måned 1960 til og med 1975, og da lovforslaget kun går på en statsgaranti til 1965, bliver der altså et vakuum, et tomrum, hvor der ikke er statsgaranti, medmindre vi allerede nu skal have at vide, at en ny statsgaranti skal foretages i 1965.

Det har unægtelig gjort indtryk på os — jeg taler her på hele mindretallets vegne, partiet venstres, med undtagelse af det ærede medlem hr. Jensen-Broby, og de konservative medlemmers i udvalget — det har unægtelig gjort indtryk, at man kommer med et lovforslag på denne måde og på dette tidspunkt; selv de medlemmer af mit parti, som var meget positivt indstillet til en statsgaranti, mener, at det er forkert at lovgive på denne måde. Men da vi på den anden side anerkender det arbejde, der udføres af SAS som udtryk for et nordisk initiativ, et nordisk samarbejde, da vi er klar over det beskæftigelsesproblem, sagen rummer, og da vi er vidende om de valuta-indtjening, SAS' flyvninger giver landet — der flyves dog også valuta bort fra landet, vil jeg i den forbindelse gerne sige — vil vi ikke stemme mod lovforslaget ved tredje behandling, men på den anden side vil vi heller ikke tage medansvar for en sådan form for lovgivningsarbejde.

Jeg mener i modsætning til det ærede medlem hr. Horn, at den omtalte udtalelse i betænkningen, som er tiltrådt af hele udvalget, indeholder en misbilligelse, og jeg understreger henstillingen i udtalelsen om,

at SAS fremtidig kontakter de respektive ministre, ministeren for offentlige arbejder og finansministeren, inden selskabet skrider til økonomiske dispositioner af denne størrelsesorden.

Vi vil altså ikke stemme mod lovforslaget ved tredje behandling, men vil undlade at stemme, da vi ikke kan medvirke til lovforslagets fremme, hvis udformning vi jo har været afskåret fra at påvirke.

A. C. Normann: Det er naturligvis en forenkling, at de to oppositionspartier nu kan nøjes med én ordfører i dette spørgsmål — det er endog en meget stor forenkling i forhold til, hvad vi er vant til, fordi der de sidste gange, vi har behandlet spørgsmålet om statsgarantien til SAS, har været en klar forskel mellem venstres og de konservatives stilling, hvis vi da ikke går en årrække tilbage, da de konservative stod solidarisk med os andre i denne form for nordisk samarbejde. Det er naturligvis en ting, som det ikke tilkommer mig at blande mig i; men jeg synes dog, at det virker lidt mærkeligt, at venstre, hvis medlem af bestyrelsen for SAS, formanden for finansudvalget, der, efter hvad jeg forstår, stadig er enig med os andre i vort synspunkt, overhovedet ikke har bemærkninger at gøre. Det forundrede mig en lille smule nu, da jeg af det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansens tale blev klar over, at han skulle være ordfører for begge de to partier i dette spørgsmål.

I øvrigt skal jeg nøjes med, med en henvisning til min mere udførlige motivering, da lovforslaget var til første behandling, på det radikale venstres vegne at anbefale dette til vedtagelse.

Jeg beklager den revne, der er kommet i det nordiske samarbejde, og som ikke tidligere har været der på dette område, idet vi en tid lang har været enige, den revne, der nu er blevet dybere ved den stilling, partiet venstre har taget. Jeg skal ikke nægte, at det er kommet overraskende for mig dels på grund af venstres hidtidige holdning, dels på grund af den meget positive holdning til spørgsmålet om SAS, som venstres tidligere trafikminister, hr. Elgaard, altid indtog, og som jeg har forstået partiet altid tidligere har haft, og endelig som følge af at finansudvalgets formand, så vidt jeg